

Embassy of India

Riga

Ārlietu sekretāra paziņojums: OPERĀCIJA SINDOOR 2025. gada 8. Maijs

(Indijas vēstniecības Rīgā tulkojums)

Indijas Ārlietu sekretāra paziņojums: Īpašais brīfings par operāciju “SINDOOR” (2025. gada 8. maijs)

Ārlietu sekretārs Šrī Vikrams Misri: Paldies. Draugi, kā jau teicu, šis ir turpinājums vakardienas brīfingam, kā arī dažiem atjauninājumiem, kurus tikko sniedza pulkvedis Kureši un spārna komandieris Singhs.

Es domāju, ka būtu lietderīgi sniegt papildu kontekstu notikumiem, kas sākās 22. aprīlī ar barbarisko teroraktu Pahalgamā, jo kopš tā laika ir bijusi ievērojama sabiedrības reakcija. Un vēl vairāk par komentāriem — ir izplatīts liels daudzums dezinformācijas, kas vērsta pret mums no otras robežas puses. Tāpēc ir daži aspekti, uz kuriem vēlos vērst jūsu uzmanību.

Pirmkārt, visas puses piemin eskalāciju. Es domāju, ka pirmais punkts, kas jums jāņem vērā, ka tieši 22. aprīļa uzbrukums Pahalgamā bija sākotnējā eskalācija.

Šī notikumu virkne, ko mēs šobrīd redzam, sākās ar 22. aprīļa uzbrukumu Pahalgamā. Eskalācija notika tur. Un uz šo eskalāciju Indijas bruņotie spēki ir atbildējuši ar savu vakardienas darbību.

Otrkārt, es vēlos pievērst jūsu uzmanību grupai, kas sevi dēvē par "The Resistance Front" un tās iesaisti šajos uzbrukumos. Es jau vakar norādīju, ka šī grupa ir zināms aizsegs labi pazīstamai Pakistānā bāzētai teroristu organizācijai "Lashkar-e-Taiba". Par šo grupu jau iepriekš ziņots. Es jums minēju, ka Indijas iestādes ir sniegušas informāciju ANO 1267 sankciju uzraudzības komitejai. Faktiski mēs drīzumā atkal tiksimies ar komandas pārstāvjiem un sniegsim atjauninājumu par iepriekš sniegto informāciju.

Bet interesanti ir tas, ka, kad ANO Drošības padomē tika apspriesta iespēja izdot paziņojumu presei par Pahalgamas uzbrukumu, tad padomāji — kura

valsts iebilda pret to, lai tajā tiktu pieminēta TRF – “The Resistance Front”? Tā bija Pakistāna.

Tas notika pēc fakta, ka TRF uzņēmās atbildību par šo uzbrukumu ne vienreiz, bet divreiz—dažu stundu laikā pēc incidenta 22. aprīlī, un pēc tam atkal 23. aprīļa rītā. Iespējams, tikai pēc tam, kad šī incidenta nopietnība tika pilnībā saprasta no otras puses, viņu saimnieki lika viņiem atteikties no šīs atbildības. Protams, šī atteikšanās nevienu nepārlicina.

Trešais, ko es vēlos jums pateikt – un to vakar ļoti skaidri izklāstīja gan pulkvedis Kureši, gan šodien atkal spārna komandieris Singhs – ir tas, ka Indijas atbilde nav bijusi eskalējoša. Tā ir bijusi precīza, mērķēta, pārdomāta un kontrolēta.

Mūsu nodoms nav bijis eskalēt situāciju. Mēs vienkārši reaģējam uz sākotnējo eskalāciju, kā jau teicu. Un mūsu atbilde ir bijusi mērķēta, precīza, kontrolēta un pārdomāta. Netika izvēlēti militāri mērķi. Tika trāpīts tikai teroristu infrastruktūrai Pakistānā.

Kā jau teicu, ir virkne jautājumu, kas ir tikuši aktualizēti komentāros, un ir ļoti daudz nepamatotas dezinformācijas un izdomājumu, kas nāk no otras robežas puses. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai precizētu faktus attiecībā uz dažiem no šiem jautājumiem.

Pirmais no tiem ir Pakistānas mēģinājums pilnībā noliegt jebkādu saistību ar terorismu. Manuprāt, Pakistānas informācijas ministrs bija teicis, ka Pakistānā nav teroristu. Un, cik man zināms, tika uzdots izaicinošs jautājums televīzijas programmā, kurā viņš piedalījās..

Taču, pat atkārtojot nedaudz to, ko jau teicu vakar, jāuzsver, ka Pakistānas reputācija kā globālā terorisma epicentram balstās uz daudziem gadījumiem, kuros ir pieejami konkrēti pierādījumi — ne tikai Indijai, bet arī valdībām, iestādēm un aģentūrām visā pasaulē. Ir vairāki terorakti visā pasaulē, kuros atrastas Pakistānas pēdas. Es šeit klātesošajiem neprasišu atgādināt, kur tika atrasts Osama bin Ladens un kura valsts viņu dēvēja par mocekli.

Pakistāna arī gadu desmitiem ir īstenojusi pārrobežu terorismu pret Indiju, netiekot par to saukta pie atbildības. Kā jau arī minēju vakar, lai apzināti maldinātu starptautisko sabiedrību, viņi apgalvoja, ka terorists Sādžids Mirs ir miris.

Pakistāna gadu desmitiem ir īstenojusi pārrobežu terorismu pret Indiju nesodīti. Kā es teicu arī vakar, lai apzināti maldinātu starptautisko sabiedrību, viņi apgalvoja, ka terorists Sādžids Mirs ir miris. Viņi nonāca spiediena ietekmē, un Sādžids Mirs tika "atdzīvināts", arestēts un tagad, kā tiek ziņots, atrodas Pakistānas apcietinājumā.

Pakistānā atrodas ļoti liels skaits teroristu, kuri ir iekļauti ANO sankciju sarakstos, kā arī citās starptautiskās sankcijās, ko piemērojušas daudzas valstis visā pasaulē. Starp tiem, protams, ir arī “Lashkar-e-Taiba” un “Jaish-e-Mohammad”, kā arī to līderi — Masūds Azhars un Hafizs Muhameds Saeeds.

Jūs, iespējams, būsiat pamanījuši, ka pavisam nesen — pēdējo dienu laikā — gan Pakistānas aizsardzības ministrs, gan viņu bijušais ārlietu ministrs ir atzinuši, kāda patiesībā ir bijusi viņu valsts saistība ar šādām grupām.

Gan Pakistānas aizsardzības ministrs, gan bijušais ārlietu ministrs, manuprāt, ir daudz daiļrunīgāk nekā es jebkad varētu aprakstījuši savas valsts saistību ar starptautisko terorismu un tās lomu šo grupējumu izmitināšanā.

Otrais jautājums ir Pakistānas apgalvojums, ka būtu jāveic starptautiska, neitrāla izmeklēšana un jāizveido kopīga izmeklēšanas komiteja.

Šie aicinājumi uz kopīgu izmeklēšanu attiecībā uz šo šausminošo un barbarisko uzbrukumu Pahalgamā. Manuprāt, jūs labi pazīstat šo vēsturi, jūs labi zināt, kāds ir šīs valsts iepriekšējās darbības ieraksts šādos jautājumos – un tas noteikti nav pozitīvs. Patiesībā, centienos panākt taisnīgumu vairāku teroraktu upuriem — vai tie būtu uzbrukumi Mumbajā 2008. gadā, Pathankotā 2016. gadā vai citos gadījumos — Indija ir piedāvājusi sadarbību. Indija ir sniegusi tiesu ekspertīzes pierādījumus un atkārtoti aicinājusi Pakistānu saukt vainīgos pie atbildības.

Mēs, īpaši attiecībā uz 2008. gada Mumbajas uzbrukumiem, kuru laikā tika sagūstīts dzīvs Pakistānas terorists no grupējuma *Lashkar-e-Taiba*, Indija sniedza plašu informāciju un pierādījumus par Pakistānas teroristu iesaisti šajā uzbrukumā. Tika ierosinātas krimināllietas, taču, kā jūs visi zināt, šīs lietas nav virzījušās uz priekšu, neraugoties uz izveidotajām tiesu komandām u.c. mehānismiem, un Pakistāna konsekventi ir bloķējusi jebkādas centienus virzīt izmeklēšanu tālāk.

Faktiski arī attiecībā uz uzbrukumu Pātānkotā tika izveidota kopīga izmeklēšanas komanda. Mēs Pakistānas komandai sniedzām bezprecedenta piekļuvi uzbrukuma vietai. Mēs dalījāmies ar zvanu ierakstu datiem, DNS un citiem pierādījumiem. Mēs viņiem nodevām informāciju par teroristu dzīvesvietām, ko bijām noskaidrojuši. Mēs iesniedzām pierādījumus pret *Jaish-e-Mohammad* biroja vadītājiem, kas bija sazvērējušās šajā uzbrukumā, kā arī pret teroristu vadītājiem, kuri viņus atbalstīja un vadīja. Taču šajā jautājumā nav bijis nekādas virzības.

Tātad, ņemot vērā visu šo, es domāju, ka pieredze nav bijusi pozitīva, un tas noteikti nedod mums pārliecību pieņemt par pašsaprotamu Pakistānas

apgalvojumus par vēlmi piedalīties kopīgā izmeklēšanā. Tie ir tikai vilcināšanas taktika. Tie ir tikai obstrukcijas paņēmieni.

Faktiski mums ir pamats uzskatīt, ka Pakistāna izmanto mūsu sniegtos pierādījumus, lai noslēptu savas pēdas, aizstāvētu meklētos teroristus un apzināti traucētu izmeklēšanas gaitu.

Trešais jautājums, ko vēlējos skart, ir apgalvojums, ka 7. maija uzlidojumos tika nogalināti tikai civiliedzīvotāji. Mēs esam skaidri norādījuši, ka visi uzbrukumi 7. maija rītā tika vērsti tikai pret rūpīgi izvēlētām teroristu infrastruktūrām, teroristu objektiem. Pēc dažiem materiāliem, kas tika parādīti pēc uzbrukumiem, tostarp arī vakar notikušajām teroristu bērū ceremonijām, ir grūti pieņemt pretējo. Daudzi no jums ir redzējuši šos ziņojumus un mediju pārraides.

Ja šajos uzbrukumos būtu nogalināti tikai civiliedzīvotāji, tad kādu vēstījumu sniedz šie attēli? Tas ir jautājums, kuru ir vērts uzdot. Ir arī divaini, ka civiliedzīvotāju bēres tiek rīkotas, aplūkojot zārkus ar Pakistānas karogiem un piešķirot valsts godu. Mūsuprāt, personas, kas tika likvidētas šajos objektos, bija teroristi. Teroristu apbedīšana ar valsts godu varbūt ir ierasta prakse Pakistānā, taču mēs to neuzskatām par pamatotu.

Pakistāna ir arī apgalvojusi, ka Indija tīši uzbrukusi reliģiskiem objektiem. Šis apgalvojums ir pilnīgi nepatiess. Kā jau esmu skaidrojis, mērķi bija tikai teroristu infrastruktūra, teroristu objekti un vietas, kas skaidri saistītas ar pārrobežu terorismu pret Indiju. Patiesībā tieši Pakistāna ļaunprātīgi izmanto reliģiskās vietas kā aizsegu, lai radikalizētu, vadītu, indoktrinētu un apmācītu teroristus.

Turklāt, pretēji Pakistānas apgalvojumiem, vakar Pakistāna uzsāka mērķētu uzbrukumu sikhu kopienai Džammu un Kašmīras štatā, trāpot Gurdvarai Pūnčā un uzbrūkot sikhu mājām. Ir zināms, ka šajā uzbrukumā tika nogalināti vismaz trīs cilvēki.

Papildus tam, Pakistānas atbildes pasākumi patiešām ietekmē civiliedzīvotājus. Es jums jau parādīju attēlu ar Gurdvaru un nogalinātajiem sikhu kopienu pārstāvjiem. Ir arī citi civiliedzīvotāji, kas tika nogalināti vai ievainoti šajos uzbrukumos. Kopš vakardienas rīta Pakistānas uzbrukumos ir nogalināti kopumā 16 civiliedzīvotāji un vēl 59 ir ievainoti.

Turklāt Pakistāna arī cenšas, kā daļu no savas dezinformācijas kampaņas, interpretēt mūsu rīcību attiecībā uz pārrobežu terorismu caur kopienu prizmu. Ja tas ir jautājums, tad es domāju, ka neko labāku nevaru darīt kā atsaukties uz Pakistānas armijas vadītāja runu 2025. gada 16. aprīlī.

Manuprāt, tā ir pēdējā robeža kopienu retorikā.

Pašā Pahalgamas uzbrukumā jūs zināt, kāda veida reliģiskā profilēšana tur tika veikta, un iespējams, ka starp abiem notikumiem pastāv saikne. Es varu tikai pateikt, ka šādi ļaunie nodomi Indijā netiks pieļauti. Ir svarīgi atzīmēt, ka cilvēki no visām ticībām, visiem reģioniem Indijā – ne tikai Indijā, bet visā pasaulē – viennozīmīgi nosodīja šos uzbrukumus.

Pakistāna tagad apgalvo, ka tās darbības ir atbildes uz Indijas 7. maija uzbrukumiem. Kā es jau sākumā teicu – tieši Indija reaģē. Sākotnējā eskalācija notika no Pakistānas puses 22. aprīlī. Mēs esam tie, kas atbild uz šo eskalāciju ar vakardienas rīcību. Un es vēlreiz uzsveru – Indijas darbība bija atturīga; tā bija vērsta tikai pret nemilitāriem, necivilajiem mērķiem – teroristu nometnēm. Un kā mēs to atkārtojam kopš vakardienas – jebkāda turpmāka Pakistānas darbība, no kuras daļu mēs jau šodien redzam, ir tikai jauna eskalācija no Pakistānas puses, uz ko tiek un tiks pienācīgi reaģēts.

Viens punkts, ko es vēlētos uzsvērt, ir apsūdzības par uzbrukumu dambim – *Neelam Jhelum* projektam Pakistānas okupētajā Kašmīrā. Es vēlos skaidri pateikt – tas ir pilnīgs izdomājums un klaji melīgs apgalvojums. Indija ir mērķējusi tikai un vienīgi teroristu infrastruktūru. Informāciju par šo infrastruktūru un tās atrašanās vietām jums vakar sniedza pulkvedis Kureši un eskadras komandieris Singhs. Jānorāda – ja šādi nepatiesi apgalvojumi tiks izmantoti kā iegansts, lai uzbruktu līdzīgai Indijas infrastruktūrai, tad pilna atbildība par sekām, kas neizbēgami sekos, gulst uz Pakistānu.

Noslēgumā es vēlos pievērsties jautājumiem, kas saistīti ar Indo upju līgumu (Indus Waters Treaty) un dezinformāciju, kas ar to saistībā tiek izplatīta. Patiesībā ir notikušas būtiskas izmaiņas apstākļos, kādos šis līgums tika noslēgts. Tās prasa pārskatīt pienākumus, kas izriet no šī līguma. Pēdējo pusotra līdz divu gadu laikā Indija ir uzturējusi kontaktu ar Pakistānas valdību. Mēs esam nosūtījuši vairākus paziņojumus, aicinot uz sarunām par līguma grozīšanu.

Indija vairāk nekā sešas desmitgades ir ievērojusi šo līgumu – pat laikos, kad Pakistāna uzsāka vairākus karus pret mums un kad attiecības bija naidīgas. Tieši Pakistāna ir pārkāpusi līgumu, apzināti radot juridiskus šķēršļus, kas traucē Indijai īstenot savas likumīgās tiesības attiecībā uz Rietumu upēm. Jebkuri Indijas mēģinājumi uzbūvēt projektus uz Austrumu upēm – vai pat Rietumu upēm, uz kurām saskaņā ar līgumu mums ir tiesības – tika nepārtraukti apstrīdēti no Pakistānas puses, tādējādi traucējot mums izmantot ūdeņus, uz kuriem mums ir likumīgas tiesības saskaņā ar šo līgumu.

Patiesībā, ja aplūkojat līguma preambulu, tajā teikts, ka līgums tika noslēgts labas gribas un draudzības garā. Ievērojiet šos vārdus – *noslēgts labas gribas un draudzības garā*.

Tā ir Indijas pacietība un iecietība, ka mēs, neraugoties uz visām provokācijām, esam ievērojuši šo līgumu jau sešdesmit piecus gadus.

Taču, kā jau iepriekš tika skaidri norādīts, Pakistāna nav reaģējusi uz mūsu aicinājumu uzsākt sarunas par līguma saistību pārskatīšanu. Ir mainījušies vairāki apstākļi. Šis ir līgums, kura pamatā ir inženiertehniskās zināšanas un pieejas no piecdesmitajiem un sešdesmitajiem gadiem. Mēs dzīvojam 21. gadsimta pirmajā ceturksnī. Ir jāņem vērā tehnoloģiskās pārmaiņas un attīstība.

Ir notikušas demogrāfiskas izmaiņas. Ir klimata pārmaiņas. Ir pieaugusi tīras enerģijas nozīme. Un, protams, terorisms, ko Pakistāna ir izplatījusi Džammu un Kašmiras štata teritorijā, ir būtiski ierobežojis Indijas spēju pilnībā izmantot savas tiesības saskaņā ar šo līgumu.

Pakistānas pastāvīgā atteikšanās reaģēt uz mūsu priekšlikumu uzsākt starpvaldību sarunas par līguma grozīšanu pati par sevi ir līguma pārkāpums. Tāpēc Indija ir nolēmusi apturēt līguma darbību, līdz Pakistāna neatgriezeniski atsakās no atbalsta pārrobežu terorismam.

Varbūt ar to arī beigšu. Kā jau minēju arī vakar – situācija turpina attīstīties. Tādēļ es aicinātu jūs visus būt saprotošiem un atturīgiem. Šobrīd mēs, kā arī mani kolēģi no bruņotajiem spēkiem, nevaram sniegt informāciju par operatīvām detaļām. Ja jums ir kādi jautājumi, es varu atbildēt uz dažiem no tiem, cik tas būs iespējams.

Ņūdeli

2025. gada 8. maijs